

کھانہ کھانے لگے وہ ۔۔۔ کھریم کا کہ

54

ههشتا دنه که مکی ماوه کاولیه، وا چاکه ئه و فیچه دهرفه ته له دهستنه دهه، تاکه پیاوه کهم که قو قووتیدا ببینمه وه، خلیسکانی سهر شهختهش له گه کهویار خه، ئه دی راوه شه مشمه کهو ره! نامه یه کی عاشقانهش به ئه کو ه قهزه ی که پرچی له بهر تیشکی ره ژه ده بریسکایه وه، ده خو نیمه وه.

وای، ئیره ییم بهوانه دهبرد، به بن باراندا دههاتنه قوتابخانه و پیشکه قووکت به پپاویانهوه نهدهدی، قوو بهسهری بپ ئمه مانانه، بایی که ندووکت قوو به پپاومانهوهیه، زرار جار له پشتن بپ خوار له قوو هه دهکشر، ئمه له خانوو قوو هکانهوه به دهکهوین و به ربوبانی قوودا دهگینه زوهر، بهر وه بهر پپانهچوو قهت به ربی قوودا شهش شه قوی هاویشتب دهیگوت:

داوه شېن، ده یی قو کاریتان کردوو، پشه قو کتان پوه به، پ ناخه نه ژرر.

خاڭرا خاڭرا به ئاۋى سوۋلاۋكە، بەۋ سەندەي لە بەلوۋعەكەي ناۋ
 باخچەۋە گەشتبۈۋە سەر دەرگا، جوان شەروا ۋ پىداۋمان خاۋان
 دەرگەۋە، تاۋانەي دوۋەم ۋ سەيمەيش دەلىنگ ۋ شەندەدەۋە، نيۋان
 ئىسكان ۋ بەلاشاۋە قوۋە، قوۋەك دەۋەۋە بىنەشتە، كەتەرەيە،
 پەۋەتنوۋس، لىتەنابەتەۋە، شەۋەك خەۋەككى جادەيم دىت، جادەي ناۋ
 خەۋەكە ئىستاش دەتۈانم ۋەك خەۋەك بىكەشم ۋ نىشانى خەۋەك مەدەمەۋە،
 لەۋ خەۋەك جادەيەككى بەرىنى قىۋە تاۋى لوۋس لوۋس ۋەك كەزىي كەۋيار
 لوۋس، دەرگاى ئەمەي گەياندېۋە دەرگاى زەۋەر، جادەيەك ئەگەر
 قوۋاۋىشى بە سەردا بارىبا، ئاۋەككى روۋن روۋن لە ئاۋى كۈپە
 روۋنتر، لە ئاۋى چاۋ روۋنترى پەدا دەۋەۋە، بە بن شەكەكاندا
 جەگەلە ئاۋەك لە جەگەلە ئاۋى بىنەسراۋە روۋنتر لە لەلەي مەۋە
 ئەمەۋە بەرەۋ قوتابخانە نەرم نەرم بە پەۋە ئەمە جەگەي بەستېۋو،
 چەند خەش بوۋ، دەچۈۋىنە قوتابخانە ۋ دەھاتىنەۋە، پەمان بە قوۋ
 نەدەۋە، كەس پەينەدەگۈتىن:

مندا لا نی پلا و به قولا . .

خه ونه که م ب هه مو وان گ یه وه ، د ا یکم گو تی:

ئاو له خەوندێك باش نیه، به‌وهی باشه روون بوو نه شەڵوو، خوا به

خېرى بېگىښت...

پيرى سوارچاكان هه ځايداي:

من ټو جاده يه نابينم، به ټام تې ده يبينى، رښتې دې له شارددا رښتې
خې و قوې نابينيه وه...

رښتې زېږه ر له دهشتي به رازگر قوې اويتره، ترومبې ليش ه ځنده يدې
قوې وای ده کات، له جې تايه جې گه له يه کي قوې اوې هه ځده ستې، باش بوو
جې گه ځه ونه که وا قوې اوې نه بوو، له لا و له لا جې ککې قوې
هه ځده داته وه، ناتوانين له رښتې قوې هه که لاده ين، ده که وينه سر
عردې کي ه ځند نهرم و قوې اوې هه ر چن پټ دانې، تا چن کان ده چه قې،
خې ټه گهر له گه هه ککې شان ه وې پټ، پټ او به جې بم ځنې، مه گهر
دهسته کاني کاک حوچ ده نا چ ده ستې نايان بين ځته وه، ټو کاک حوچ
پياوې که نه ک تا ده ست هه ځې، به ځکو تا به رد هه ځده ځه گه ته،
پياوې وا بځند نازانم له و دنيا، به ټام له دنياي خې مان باوه ځنا که م
که س ديتب ځتي، هه ر له وه شه وه ناويان نا حوچ، ژنه که شي هه ر به ژني
پنچکه گيايه کي هه بوو، گه هک ناويان نابوو داده پنچک... پټ او هه که م
له بيرنا چې، به ټام و ځنه يه کي جواني کاک حوچ و داده پنچک با پټ که وه
به رښتې ځي بده ينې، ما ځيان له خوار ما ځي ټمه له ده که ځنده يه،
خانوه که يان گچکه و نه ويه، له داده پنچکم بيستوه:

تا ټستا له ژوورې پياوه که مم به راوه ستاوي نه ديتوه...

له که س نا، به چاوي خې م ديتوومه، سرکه وتنه سر باني داده پنچکم
ديتووه، له سر باني خې مان ه وه ديتم، ټها چاودې، کاک حوچ
دانېشت، سهرې نه وي کرد، داده پنچک چوه سهر ملي، حوچ هه ستايه وه،
پنچک ده ستې به گو ځسوانه که وه، به لځواري سهربانه که وه گرت و
سهرکه وت، حوچيش پټې خسته سهر ته نه که بوو، کسپه بوو، به بازې کي
حوچانه ځي هه ځدایه ته نيشتي و پټ که وه چوونه ناو کوله که و
بزربوون...

زېر له پټ او هه که دوور که وتمه وه!

وا بز انم هه ر له سهر و به ندې ځه ونه که بوو، سبه ينانې پټ شه وې بگه ينه
جادي قي ټاو، به سهر گې ميلکه يه کدا بازمدا، بې نه چه قيم! پټ يه کم تا
بن چې کم له قوې ختم بوو، دواي هه ولې کي زېر پټم بې پټ او هه ته وه
سهر زه وې، بارانېش ده باري، شې وام، جې پټ او م بز رکړد، به خې م و
براکه م و کوې شه که راتفرې ش، له بن باران له ناو قوې ده ستمان
هه کړدووه و له دووي پټ او ده گه ځين، زېرېش نه ماوه، زه نگ لېدا،
ټه ولا پټ او ټم لا پټ او، پټ او زه وې قووتيدا، گې تمه وان:
ټه وه بې ځن، دره نگه...

به جې يان نه ده ه ځتم، گوتم: بې ځن، به مام ټستا بې ځن، ټو پټ او
بزربووه، دره نگ دې

نه ښیښن، لهو ساته جووچ په یدا بوو، قوښی هه ځکرد، وهی چند در ځر
بوو، دوو هڼدهی قوښی بایم ده بوو، دهستی گڼڼا، دهستی گڼڼا،
پڼڼاوی ده ر ه ڼنا و گوتی:

ها، له ځڼڼا پڼ مه هاو، بزانه له کوڼی داده نڼی..
چاکه ی جووچ له بیرنه چوو، پاشتر شت ځ له چاکه که یم دایه وه..
له به رده م ماڼی پنچک و جووچ گڼ ماو ځکی به قه د جڼ خانوو ځ هه یه،
جڼیه کی نه بڼ، هڼنده قوو ڼ نیه، هر بست ځ دوو بست ی جووچ ده بڼ،
زستان ځکی شهخته ییه، هر سهر له ڼواره دار و به رد ده یبه ست،
سبه ینان به ڼاوی گرم نه بڼت به لوو ڼه ناب ڼته وه، ڼهو گڼ مه جڼی
گه مه ی ماستاو خوار د نه وه یه، مندا ڼان به ردی پانی به قد ناوله پ
گچکه تر، به ځ خوار کړ د نه وه و جڼل به گڼ مه که دا ده دن و سهر ڼاو و
ڼاو هه ڼبه ز هه ڼبه ز ده ڼوا، ڼیدی ده ژم ڼرین، به رده که چند جار ځ له
ڼاوه که ده خش ڼنڼ (ماستاو ده خواته وه) و به ر زده بڼته وه، به رد هه بوو
بیست ماستاوی ده خوار ده وه، گه مه یه کی ځ شه، گه وره ش به شدار ی ده که ن،
ڼا، مراویه که م بیرکه و ته وه، به رد ځ لهو هه موو به رده به ته پلی سهری
مراویه ځ که وت، مراوی سوو ځا سوو ځا، ده ندو و کی له عه رد ده داو بڼ
ڼاسمانی ده برده وه، ده تگوت به رده و ماستاو ده خواته وه، وه یش، که وت
و مردار بڼ وه، ځ ځ کوشتی؟ ځ کوشتی؟ بڼ به ملی مندا نه هات! هه وا ځ
گه یشته ژنی سه موونفر ځ ش، به جو ڼنه وه په یدا بوو:

ځ کوشتی؟ سهری له دوو قوزی دایکی ده نڼم..
راستی نازانم من کوشتم یان نا، ڼیدی بوومه مراویکوژ، لڼم هات،
هه ڼاتم، لهو ده مه بایم په یدا بوو، گوتی:
سهری له قوزی دایکی مه نڼ، مراویه که ت بقرس ڼنه و پارهی ځت
وه رگره..

قرساندی و وه ریگرت، زڼری نه برد پاره که ی گڼڼا یه وه، مڼرده که ی
گوتبووی:

بڼڼ، پاره که ی بڼ نه به یته وه، پڼت به و ما ڼه ناکه و ڼته وه.
ځ شتر له به رد و ماستاو خلیسکان ڼی سهر شهخته یه، ناوه ناوه گڼم
ده یبه ست، ده بووه شهخته یه کی ڼه ستوور سهر سبه ینان خلیسکان ڼمان له
سهری ده کړد، مندا ځ ده هاتن، فازیل رڼحانه، خالید چاو به خا، کوڼی
پڼلیس و کوڼی شه که راتفر ځ ش و کچی مه ستان و کهویار ده هاتن، چ ناسک
بوو گه مه ی سهر شهخته، خلیسکان ڼ له گه ځ کهویار، خلیسکان ڼیه که و ڼنه ی
کهویار و رڼیش و نه مدیته وه، له بیرنه که م، ڼهو ناوه، سهر شهخته ی
جڼی گه مه ی مندا ڼان، بڼڼ جار ده بووه شه ځ گه ی گه و رانیش، دوو شه ڼانم
وه ځ توانه وه ی شهخته له یاده، ڼه وه تا دوو پیاوی چوارشانه به
مسته کڼڼه به ربوونه ته گیانی یه کتر، مستی وا له یه کتر ده دن، به گا
بکه و ځ ده تڼڼ، به ر دیوار بکه و ځت به لادا دڼ، به دم شه ڼه وه گه یشته

رځی گڼمی شخته، خودا هیچیان به سهر نه خات، خلیسکان ښیان له
 تڼکداین، شخته شکا، پښه کان تا بن چک له بن شخته، شه ګرمه،
 ګرمایی شه شخته توانده وه، گڼم ئستا لیتاوه، دره نګ دوو س
 زهلام ګه یشتن و له کیان کړدنه وه، لهو بیستم که نهو دوو پیاوه ز
 جاریدی به قسه تڼکگیراون و قهت ته با نه بوونه و همیشه کڼشیان له
 ښوان هه بووه، پیاو ګوتی:
 شه ی ئوه تا قیامت در څرځه بڼته وه.

نه من دره نګ له زاری بامه وه پڼکه و تم شه ی نهو دوو له سهر چی
 بووه: (جهلال) یان مه لایه و (مسته فا) یان جهلالی، شه هکانیشیان له
 سهر نهو دوو شته یه، نازانم بڼچی ناوه کانیان ناگڼ نه وه!
 گڼمی شخته قسه ی ز له سهره، نهو گڼمه بڼ ټاوی به خڼیه وه
 نه ده دیت، که ندی پڼش ما مان له هیچ جڼیه کی له خاتو ناوه وه تا
 ده گاته سه یداوه مسته ټاو کی نه ده ما، که چی گڼمی شخته نا ڼم له
 سهری ده وا، به ڼام که میشی نه ده کړد، له کوڼوه ټاوی ده ټرایڼ،
 نه مده دیت، گڼمی شخته له پڼش هه موو گڼمان ده یبه ست و دواي هه موو
 گڼمانیش شخته ده تواوه، گڼمی شخته پڼده چوو له بڼه وه کانیه کی
 هه بڼ و هه ټقو ڼڼ، پڼده چوو به دزیی هه ول ڼره وه په یوه ندیه کی نه ڼنی
 له ګه ڼ سه فین، له ګه ڼ کوستان ڼ هه بڼ، نهوه قسه ی داده پنچکی ژنی
 حووج بوو.

شه ی ده لینګه کانیسم دیت، ژنه که ی نهو بهری که ند ڼ نازانم چه ند
 ده رپڼی هه یه، به ڼام نه ګر بیستیشی هه بڼت هر هه موویان ده لینګیان
 سووره، سوور سوور وهک ته ماته سوور، ژن ڼکی بهری پنچکه گیاش که
 ده رګایان به سهر گڼمی شخته وه بوو جګه له ده لینګی زهر د که س به چ
 ره نګ کیدی نه یدیتووه، نهو دوو ژنه ده لینګ جوایه زه دوزمنی بابه
 کوشته ی یه کتر بوون، مهربم ګوته نی:
 هه و ڼه ڼنده رقی له هه و ڼ نا بڼته وه.

شه ڼک له شه هکانی ده لینګ زهر د و ده لینګ سوور که و ته دهو گڼمی
 شخته، لهو ده ستیان له تیتکی یه کتر نابوو، یه کتریان به سهر
 شخته دا راده کڼشا، به کڼمه ڼک ژن ده ست و تیتک له یه کتر
 نه ده بوونه وه، نهو شه ه زڼری ترساندم، شه ی ژنان له شه ی پشیل
 ترسناکتره که پڼموایه له شه ی ټاژهلان هی پشیل ترسناکترینیانه،
 جار ڼک شه ی دوو پشیلهم دیت، حه فته یهک خه ونم بهو شه هوه ده دیت و
 له شیرنه خه و راده په ڼیم و ده مزیا اند، هڼنده ی نه ما بوو بمبه نه وه
 ڼمهرمه ندان، دڼته وه بیرم مڼرده کانیان به دزی ژنه کانیان چاکوچ ڼی
 یه کتریان ده کړد، نهوه ټاشکرا ده بڼ و ده گاته وه ده لینګ زهر د و
 ده لینګ سڼر، باش له بیرمنیه چ ده قوم، نهوه نه بڼ نهو دوو پیاوه

بـيار ددهن ژنه كانيان تهـلاق بدهن، بهـلام دياره باوهـق به يهـكتر ناكهن، ترسي پهـشيمانوونهـويان ههـيه، نهـوه تا مـردى دهـلینگ سـر دهـق:

دهى، تـق تهـلاقى بده، پياونهـبم تهـلاقى نهـدهم
مـردى دهـلینگ زهردهـ:

دهى، تـق بهـردى كى تهـلاق فـقـده، من دوو ههـدهـدهم
مـردى دهـلینگ سـر:

باشه، تـق له پـش من بهـردى سـيم ههـدهـدهى؟
ناگه نه يهـك، مهـلاى كـمه نيست، وا بزانهـم ناوى سهـديق بوو، دهـگاتـق و دهـق:

نهـگه درـق ناكهن، من رـگايهـكتان بـق دهـبينمهـوه، ههـردووكتان پـكهـوه و له چاوـترووكاـن تهـلاقـتان بكهـو..

دياره ههـردووكيان به قسهـى مهـلا رازى دهـبن، مهـلا دهـقـته مـردى دهـلینگ سـر:

چ دهـقـم له دووم بـقـوه

له دووى دهـقـتهـوه:

ههـر سـق تهـلاقـم بكهـو نهـگهـر تـق ژنهـكهـت تهـلاق دا منيش ژنهـكهـم تهـلاق بدهـم..

مهـلا دهـقـته مـردى دهـلینگ زهردهـ:

دهى، ژنهـكهـت تهـلاق بده، نهـگهـر نهـو تهـلاقـيشى نهـدا، تهـلاقى كهـوتوه،

مـردى دهـلینگ زهردهـ زارى تهـلاقى وهـك دهـستى قووچاوه و چهـندى دهـكات ناكـرـتهـوه، مهـلا بانگى ژنهـكان دهـكات و پـياندهـق:

چيدى به شهـق بـقن، مـردهـكانـيشـتان تهـلاقـتان نهـدهن، تهـلاقـتان دهـكهـو..

(نهـ..) كـمـنـيست بوو، (خاـ..) پارتى، دـتهـوهـبـيرم سهـعيد دهـيگوت:

نهـمريكا و رووسيا دهـچنه شايى يهـكتر، بهـلام (نهـ..) و (خاـ..) له تازيهـى يهـكتر نابـينين.

نهـو ساـقـانه له گهـقـهـك ناوه ناوه شهـقه دهـندووك له نـوان پارتى و كـمـنـيستـان بهـرپا دهـبوو، دياره من ههـر وهـك ناو دهـمناسين، نهـمدهـزانى چ تـشتن، بهـلام دهـمزانى پيرى سوارچاكان هـزى به چارهـى كـمـنـيستـهـكان نهـدهـكرد و دهـيگوت:

مهـبنه شيوعى..

من كه موريدى پيرى سوارچاكان بووم، رقم له شيوعى دهـبـوه، بهـلام مام عوسمان و مهـلا شيوعيهـكهـم زـقـر خـش دهـويست، باپـيرـشم نهـو دوو كهـسهـى خـشـدهـويست، نهـو مهـلايهـ زـقـر كـمـنـيست بوو، پياوـق كه نازانهـم كـق (گرده) يان دهـگـقـتـق، كا برايهـكى زـقـر زهردهـ بوو، دهـيگوت:

هەر کەسێ لە دواى ئەو مەلایە سەر نوێژ بکات، جێى چەقى ئاگرە،
چونکە دواى نوێژ پارە بێ شوێیە گاوریەکان خەدەکاتەووە..
بەلام پیری سوارچاکان کە تا دەرەخ دژی کەمەنیستان بوو، دەیگوت:
وا مە،،، گەردە وا مە،،، بە دووری مەبێنە ئەوانە پێش تێ بچنە
بەهەشت!

گەردە کە هەر هەندەى باگوردانێ دەبوو، هەدەستایەووە سەر چیچکان و
ناو لەپەکی لە چەکی خەدەدا:
ئەوانە! نە دەزانن قیبلە لە کوێیە، نە ماڵى مەلا مستەفا، دەچنە
بەهەشت؟!

پیری سوارچاکان:

وەڵا گەردە، هەندەى من رقت لەیان نابێتەووە، بەلام زۆریان دەزانن
قیبلە لە کوێیە، بێ مەلا سەدیق لە من و تێ جوانتر روو لە قیبلە
ناکات؟! مەلا مستەفاش پەيوەندى بە بەهەشت و ئاگرەووە نیە..
بەلام کەبەکە، ماڵیان لە بەرى موفتیه، بایم گەتەنى: پیاوێکی زۆر
سەر. دەتە پیری سوارچاکان:

مام حاجی، کردەووەکانى تێ، قسەکانى تێ زۆر شوێیانەن، بەلام
تێناگەم بێچى هەندە رقت لە شوێیانە؟!
پیری سوارچاکان:

تێ بەلام کەبەکی باشی، بەلام چ لەو شتانە تێناگەى، بێکن مەلا سەدیق
با هەندەکت فەربکات..
من شتێکی ئەوتەم لەو مەلایە بیرناکەوێتەووە، دەنا وەك پیری

سوارچاکان دەیگەتەووە، نازانم ماڵیان کەوتبووە کوێ، جار و بار
لەگە بایم دەمدیت..
بوەستن، بەر لە کاولبوونی دنیا دایکم ناوکی ئەو ژنەش دێتەووە،

ژنە قەتایەکە، من لەبیرمچوو بێم دایکم لە ناوکەنەووە ناوی
گەگە ئەکە رەشتبوو، ژن لە تەعجیل و تەیراو و ئەو سەرى شارەووە
بە لاکە لاک دەهاتن، لە بن دەستى دایکم رادەکشان و قیت قیت
دەچوونەووە، زۆر ژنم دیتوووە لە سەر پشت راکشاون و دایکم بە
ئەسپایى کراسەکەى هەداوونەتەووە و بێ ماوێ نیووانەى دەستى لە
زگی ناو، ژن هەبوو ماوێ وانەى یەکی ویستوو، دوايوە بنپیاى یەکی
لە سەر ناوکی دادەنان و بە چەفیهەک دەیبەست و هەلکەیهەکی کوێاوێ
دەرخوارد دەدان و دەیگوت:

هەستە، بەتات لەبەدا، ئاگاداربە شتى گران هەمەگرە و هەندە
ترسێکیش مەبە بە تێ گەورە راچەکەى..
دیارە بە قسەى خەک بەت ناوک لە شتى گران و راچەنین دەکەوت،

دایکم خەشى ناوکی دەکەوت، بە دەستى خەى دەیهەنایەووە، دەهات،
بەردە جێنەکی دەهەنا، لە سەر زگی خەى دادەنا، جار جارە جێى

ده گڼی، به دهستی خای بنپیا هکە دەبەست، جارک ناوکی پیری
سوارچا کانیشی هـنایهوه، وا بزائم لهو سهروبەنده بوو پلکه شایه
به ندکی به سهر دایکما هـه گـه، ههر کاتـه که سه به بیریهـ نامهوه
ده یـمهوه، ئه، وـهنه زـر لهو ژنانه یـه هـنانهوه ی ناوک ده هاتنه
کن دایکم، هـند روون ده درهوشـنهوه ههر دهـه سیوه یله و تازه
هـهـاتوه، ژنـک له سهر قهـاتهوه هاتوه، به دوو ژنان بن پیلان
گرتوه، کراسـکی زهردی له بهره، رهنگ به بهریهوه نهـماوه، رهنگی
کراسه کهیم له قسه یه کی گوـی کـسارانوه له بیرماوه:
کچم، ته رهنگی کراسه که ته گرتوه، یان کراسه که ته هی ته؟
ژنه گوتی:

پله حاجی، نهـخـشه کهم دهستی لـ ستان دووم، چه ند دختـرم کردوه،
به لاش بووه..

دایکم هـشتا دهستی نه گایان دبووه زگی، گوتی:

له گوینه ناوکت به، کوا درـژبه

ژنه راکشا، دایکم گوتی:

نه مگوت! خه مت نه به، به ترومبـل له سهر قهـاتهوه هاتی، بهـام به
پـی خـت سهرده کهویهوه...

کابانه ژیکه هـی راسپارد، هـلکه یه کی به بکوـهـه، ژنه دهـه:

هـلکه ی چی؟ به خودای خواردنی ناو به هـهـشتـشم له پـش دانـن، دـم
نایبات..

دایکم دهـه:

په لهت نه به، ههر ئـستا دهـه ی: چ بوو، هـلکه که نه کوـا!

وا بوو، دوا به ستنی بنپیا هـیهـک به زگیهوه، هـلکه ی خوارد و به
پـی خـی رـی..

من له دایکمهوه شتـه فـری هـنانهوه ی ناوک بووم، له فـربوونه که
گهـه، ئـستا نا، پاشان ئیشم پـیده به، ئـستا قسم له یه کهم دهست
له سهر ناوکنانه، جوان وه بیرمد، ژنه جوانه شه له که له بن دهستی
دایکم راکشابوو، له جـگه بازیدابوو، ناوکی که وتبوو، دایکم
له بیرچووبوو هـلکه ی به بکوـهـه، دهستی خستبووه ناوکی،
به بیریهاتهوه، به ژنه جوانه شه له که ده گـه:

دهست توند بخه ئەها ئـره ی زگتهوه..

دیاربوو دهستدانانه که به دـ نه بوو، بانگی منی کرد، وام کرد، له
سهر بنکراسه که یهوه دهستم خسته سهر ناوکی، به هـلکه وه هاتهوه،

دهستمی لادا و دهستی خسته جـی دهستمهوه و دوا که مـ، گوتی:

کوـه که شم فـری ناوکهـنانهوه بووه، ناوکت جوان هاتـتهوه، خراپیش
که وتبوو، به لای دـتا که وتبوو..

یهـک دوو جاریش ناوکی دایکم هـنایهوه، ئاخر ئەویش که ناوکی چه ند

گه ه کی دهه ناوه خشی ناوکی ده کهوت، نه مگوت ده چوو به بهرده جین ناوکی خشی دهه نایه وه، زار جار دهستی شل ده بوو، بانگی منی ده کرد، بهرده کی ب راگرم، جاروباریش بهرده کی لاده دا و دهستمی ده خسته سهر ناوکی و فیری ده کردم چنچ نی دهستم بجوولنم.. دایکم ده یگ:

ناوک به سا لادا ده کهو: چهپ، راست، لای د، لای ده که به زه حمهت ده ته وه..

شاتکه شت که فشی به ناوک و ماوک ده هات، جارک پرسى: ئه دی به لای خوار دا، به لای قوزدا.. دایکم گتی:

ئه گهر هی تو به و دا کهوت، به پیاوه کهت ب بت ب ن ته وه.. راوی شه مشه مه کو ران له راوه خ شه کانه، گه لهک له راوی جورج و مارمیل ق گه لهک خ شتره، مانگه شه وی به لاشاوه ب هک له ئه ست ره کانی که متر شه مشه مه کو ره ی هه یه، ئه ر کام وهرز بوو؟ مندا ان ناویان نابوو وهرزی شه مشه مه کو ره! دواى شیو، هشتا دوا پاروو ههر له زاری بوو، مندا به کاوی بابیان ه وه ده هاتنه ک ان، ده چووینه ئه و بهری که ند، گه مه ی ئه و شه مشه مه کو ره ده ستی ده کرد، زار جاری تا مانگ ئاواده بوو، گه مه در ژه ی ده بوو، مندا له سهر عهرد و شه مشه مه کو ر له حه و، به ام نه وی، کاوه کان ده یانگه یشتن، هنده ی ژماره ی ئه ست ران، کاوی بامم هه دایه حه وای، ب گرتنی شه مشه مه کو ران، پوه نه بوو، پوه نه بوو..

شه مشه مه کو ره شه ی کاوی زار کردووه، چاود، ئه و هه موو کاوه ی ب ده چ، سووک و هاسان به که ل ناند ده رده چ، هنده ی پارتیزان شار هزای شه ه، بیه ئه گهر کوو، ده نا پوه ناب، تا شه مشه مه کو ره یه که به کاوه وه ده ب، قه تاره یه که ئه ست ره ده ژن، دوو سه یه کهم له بیر ه که له نزیك دارت له ده لاقه داره که پوه بوون، له وه بیرمنا یه که و تنه بن کاوی ک، ده یان خسته ناو ته نه که وه و سهریان داده خست، کات ر ژ ده ب وه، به دی خ مان ته ماشای ئه و شته ناشیرینه مان ده کرد، ده ب شت هه ب له و ناشیرینتر، پلکه به ند ب ژ له باره ی شه مشه مه کو ره وه به ند کی در ژ، در ژ تر له ک انی ما ی که و یاری خستبووه سهر زاری مندا انی به لاشاوه:

قوربانت بم خودایه

شتی وات داه نایه

په شیمان ی له دوا یه

مه لاش و اق ی و ما یه

له ناشیرینی شه مشه مه کو ره گه، خ شمان هنده له و جوانتر نین، راوه که ی خ شه و مانگه شه وی به لاشاوه ی تریفه ییتر کردووه، مه مکدانیشی

به حهوا ئځستوووه، کچه کې ما له نزيك حهسارځ، ئهوهی خاځځ کې له
رووه دهځځی له وه نه وشه وهرگرتوووه، وای چه ند جوان بوو، سوځند بخځی
لځت ناکه وځ، نه خشی کردگار نا، نه خشی نه خشکاره، که مه ک جوانتر با
ده مگوت که ویاړه! ئه و کچه له مالیان کځاو نه بوو، بابی وه ک ئځمه
سهر کځت بوو، حه زیشی له راوه شه مشه مه کځره ی بهر تریفه ی مانگه شه و
بوو، شه وځ ده یبځ و تاکځ له مه مکدانی دایکی هځنا، چه ند جارځ
هه ځیدا شه مشه مه کځره پځوه بوو، به مه مکدانه وه بوو، سهرهاته کې
گه یشتبځوه بابی کیڅه، گوتبووی:

منیش بام پځوه ده بووم..

حه مه د مه ستانیش گوتبووی:

ئدی ئه گهر دهر پځی ژنان هه ځدهی داخوا چه ندی پځوه بځ!